

Cesta ke Kristu

Tyto prezentace jsou vytvořeny na pokladech knihy „Cesta ke Kristu“ od Elen Gould Whiteové a studijního materiálu, který vydal institut knih EGW.

Knihu si můžete stáhnout nebo přečíst na <https://egwwritings.org/book/b2804>

Přečtěte si příslušnou kapitolu v knize a odpovězte na tyto otázky. Kliknutím na kapitolu se k ní dostanete.

5. část

⇒ Kapitola 12: “Co s pochybností?”

⇒ Kapitola 13: “Radost v Pánu”

Kapitola 12: "Co s pochybností?"

1 S čím se nejčastěji potýkají lidé, kteří se seznamují s křesťanským způsobem života?

Pochybnosti občas znepokojují mnohé, zvláště pak ty, kteří začínají křesťansky žít. V Bibli je mnoho věcí, které nedovedou vysvětlit, ba nedovedou je vůbec pochopit. Toho využívá satan, aby otřásl jejich vírou v Písmo svaté jako ve zjevené slovo Boží. Ptají se: „Jak mám poznat, která cesta je pravá? Je-li Bible vskutku slovo Boží, jak se mohu zbavit těchto pochyb a nejasností?“

2 Které tři skutečnosti o Bohu jsou doloženy rozumným svěděním?

Bůh nás neřádá, abychom něčemu věřili, aniž by dal dostatek důvodů, na nichž můžeme svou víru založit. Jeho existence, jeho povaha, pravdivost jeho slova jsou doloženy svědectvími, jež se dovolávají našeho rozumu; takových svědectví je dostatek.

3

Proč podle vás Bůh neodstranil možnost pochybovat?

Bůh však
přesto
ponechal
možnost
pochyb.

4

Dokončete větu: "Naše víra musí spočívat na _____,
_____". Co to podle vás znamená?

Naše víra musí spočívat
na důkazech, ne na do-
mněnkách. Ti, kteří chtějí
pochybovat, budou mít
příležitost; zatímco ti, kteří
skutečně touží poznat
pravdu, najdou mnoho
důkazů, o které se mohou
opřít

5

Jak moc můžeme rozumět Božím záměrům?

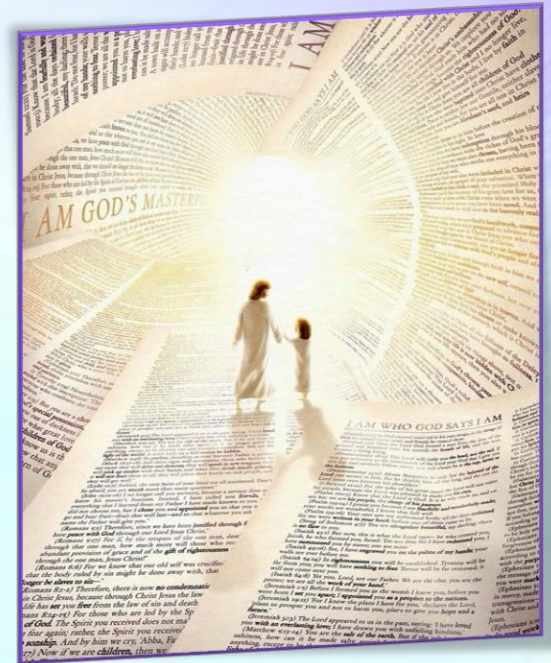
Apoštol Pavel volá: „Jak nesmírná je hloubka Božího bohatství, jeho moudrosti i vědění! Jak nevyzpytatelné jsou jeho soudy a nevystopovatelné jeho cesty!“ Římanům 11,33. Ačkoli však „oblak a mrákota jsou kolem něho, spravedlnost a právo jsou pilíře jeho trůnu“ Žalm 97,2. Můžeme pochopit jednání Boží s námi a pohnutky, jimiž je Bůh veden; natolik, abychom poznali bezmeznou lásku a milosrdenství spojené s všemohoucností. Z úmyslů Božích můžeme pochopit jen tolik, kolik je pro nás dobré; a co je nad to, tomu musíme věřit, musíme věřit ruce, jež je Všemohoucí a jeho srdci, jež je plné lásky

6

K čemu by nás měla raději vést velká tajemství Bible než k pochybnostem?

Bůh nám dává v Písmu svatém dostatek důkazů o své božské povaze. Neměli bychom o slově Božím pochybovat proto, že nemůžeme pochopit všechna tajemství prozřetelnosti Boží. Apoštol Petr píše, že v Písmu svatém jsou „některá místa těžko srozumitelná a neučení a neutvrzení lidé je překrucují, jako i ostatní Písmo k vlastní záhubě“ 2 Petrův 3:16.

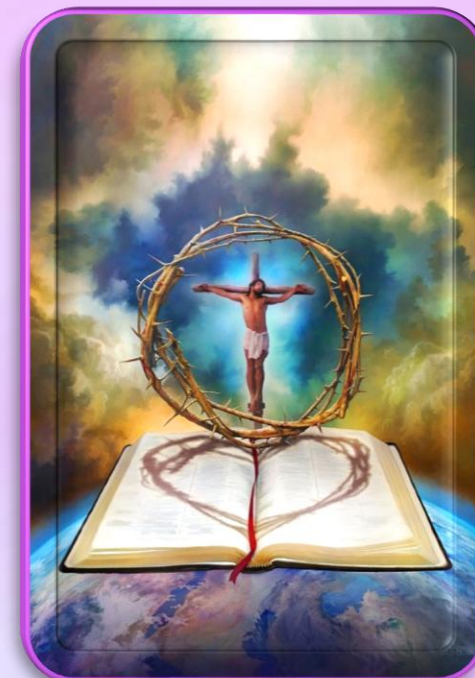
Tato nesnadno pochopitelná místa Písma svatého uvádějí pochybovači jako důkaz, že Bible není slovem Božím; je tomu však naopak: je to právě silný důkaz toho, že Bible je Bohem inspirovaná. Kdyby vypovídala o Bohu jen to, co bychom mohli snadno pochopit, pak by Bible neměla neomylnou pečeť božského původu. Právě vznešenost a neproniknutelnost předkládaných myšlenek by v nás měly vzbuzovat víru v Bibli jako ve slovo Boží.

7

Vysvětlete, jak se biblická pravda přizpůsobuje všem skupinám lidí

Bible podává pravdu tak prostě a tak dokonale přizpůsobenou potřebám a tužbám lidského srdce, že to udivilo a uchvátilo i největší vzdělance, současně však umožňuje i nejprostším a nevzdělaným poznat cestu spásy.

8

Jak by měl věřící reagovat na skutečnost, že v Bibli jsou tajemství, která nelze pochopit?

v člověku, který upřímně hledá pravdu, vzbuzují hlubší úctu a víru. Čím více hledá v Bibli, tím více se přesvědčuje, že Bible je slovo živého Boha. Lidský rozum se sklání před majestátem Božího zjevení. Prohlašujeme-li, že neumíme pochopit velké pravdy Bible, připouštíme tím pouze, že nedokonalá mysl je neschopna pochopit nekonečné; že člověk se svým omezeným, lidským věděním nemůže pochopit plány Všemohoucího.

Pochybovači a nevěrci zavrhuji slovo Boží, protože nemohou pochopit všechna jeho tajemství; a ani všichni ti, kdo tvrdí, že věří Bibli, nejsou před takovým nebezpečím zcela uchráněni. Apoštol praví: „Dejte si pozor, bratři, aby někdo z vás neměl srdce zlé a nevěrné, takže by odpadl od živého Boha“ Židům 3,12

Je pravda, že mnohé učení a názory, o nichž se všeobecně předpokládá, že mají svůj původ v Bibli, z učení Písma svatého vůbec nevycházejí, ba jsou v naprostém rozporu s celým duchem Písma. To zavrhuje mnohým příčinu k pochybám a vyvolává to v nich zmatek. Nesmíme však za to volat k odpovědnosti slovo Boží, nýbrž člověka, který převrátil jeho smysl.

Kdyby bylo stvořeným bytostem možné dosáhnout plného pochopení Boha a jeho díla, pak by po dosažení tohoto cíle nebylo pro ně žádného dalšího odhalování pravdy, žádného dalšího nabývání znalostí, žádného dalšího rozvoje rozumu a mysli. Bůh by už nebyl nejvyšší bytostí a člověk, kdyby dosáhl vrcholu poznání a vědění, by se přestal rozvíjet. Děkujeme Bohu, že tomu tak není. Bůh je nekonečný; v něm jsou „všechny poklady moudrosti a poznání“ Koloským 2,3. Lidé mohou celou věčnost bádat a učit se, a přesto nikdy nevyčerpají poklady jeho moudrosti, jeho dobroty a moci

Bůh má zájem, aby se pravdy jeho slova odhalovaly jeho lidu již nyní. Je jen jeden způsob, jak lze získat tuto znalost. K pochopení slova Božího můžeme dospět jen tehdy, budeme-li osvětleni tím Duchem, jenž slovo dal. „Nikdo nepoznal, co je v Bohu, než Duch Boží“; „Duch totiž zkoumá všechno i hlubiny Boží“

1. Korintským 2,11.10. A zaslíbení, které dal Spasitel svým následovníkům, zní: „Až však přijde on, Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy. A oznámí vám, co má přijít“ Jan 16,13.14

13

Dokončete větu: "Bůh má zájem, aby _____".

**Bůh má zájem, aby
se pravdy jeho slova
odhalovaly jeho lidu
již nyní.**

14

Je možné číst Bibli tak, že by to mohlo způsobit zranění?

Je mnoho věcí, zdánlivě těžko pochopitelných nebo nejasných, jež Bůh vyloží a objasní těm, kdo o jejich pochopení usilují. Bez vedení Ducha svatého jsme však stále náchylní překrucovat Písmo svaté nebo je vykládat nesprávně. Lidé často čtou v Bibli tak, že jim to nepřináší užitek, ba v mnoha případech jim je to ke škodě

15 Co je ve většině případů skutečnou příčinou pochybností a skepticismu?

Když se slovo Boží zpytuje bez zbožné úcty a bez modlitby, když přitom nejsou myšlenky a city upřeny k Bohu nebo nejsou v souladu s jeho vůlí, je mysl obestřena chybami; a právě při zkoumání Bible mohou v nás pochybnosti sílit. Satan se zmocňuje myšlenek a vnucuje nám výklady, jež nejsou správné. Kdykoli se lidé nesnaží být slovem i skutkem v souladu s Bohem, pak - ať jsou sebevzdělanější - mohou se ve svém chápání Písma svatého mýlit, takže není radno věřit jejich výkladu. Ti, kdo hledají v Písmu, aby v něm našli nesrovnalosti, nemají duchovní přehled. Převráceným pohledem v něm najdou mnoho věcí, jež v nich vyvolají pochyby a nevíru, ačkoli jsou ve skutečnosti jasné a prosté.

16 Jakou jedinou cestou můžeme dospět k pravdě studiem Bible?

Abychom poznali pravdu, musíme upřímně toužit ji poznat a musíme být ochotni přijmout ji a být jí poslušni. Všichni, kdo přistupují ke zkoumání Bible v tomto duchu, najdou v ní dostatek důkazů, že to je slovo Boží. Mohou pochopit její pravdy, jež je učiní moudrými k spáse.

17

Jak můžeme obdržet větší světlo a poznání?

Kristus praví: „Kdo chce činit jeho vůli, pozná, zda je mé učení z Boha nebo mluvím-li sám za sebe“ Jan 7,17. Místo, abys pochyboval a znepokojoval se tím, čemu nerozumíš, dbej světla, jehož se ti už dostalo, a dostane se ti většího světla. V Kristově milosti plň každou povinnost, jež ti byla objasněna tak, že jsi ji pochopil, a tak budeš moci pochopit a plnit ty povinnosti, o nichž jsi ještě na pochybách.

18

Jaké místo má zkušenost při budování naší důvěry v Boží slovo?

Existuje důkaz pro každého - pro nejvzdálenější i pro nejprostší - důkaz, který poskytuje vlastní zkušenost. Bůh nás zve, abychom pravdivost jeho slova, pravdu jeho zaslíbení vyzkoušeli na sobě. Vyzývá nás: „Okuste a uzříte, že Hospodin je dobrý“ Žalm 34,9. Místo, abychom spoléhali na slova jiných, máme se přesvědčit sami. Pán praví: „Proste a dostanete“ Jan 16,24. Zaslíbení Boží se plní. Nikdy neseslala a nikdy nemohou selhat. A jak se přibližujeme Ježíši a radujeme se z plnosti jeho lásky, mizí naše pochyby a nejasnosti ve světle jeho přítomnosti.

Vírou můžeme vidět, co přijde; splní se zaslíbení Boží, že náš rozum se bude zdokonalovat, že naše lidské schopnosti se spojí s božskými a všechny síly naší mysli se přímo spojí se Zdrojem světla. Můžeme se těšit, že všechno, co nám z prozřetelnosti Boží je dosud nejasné, bude pak objasněno, pro věci, jež dosud těžko chápeme, najdeme pak vysvětlení, a kde náš nedokonalý rozum dosud vidí zmatek a bezúčelnost, uvidíme pak nejdokonalejší a nejkrásnější soulad. „Nyní vidíme jako v zrcadle, jen v hádance, potom však uzříme tvář v tvář. Nyní poznávám částečně, ale potom poznám plně, jako Bůh zná mne“ 1. Korintským 13,12

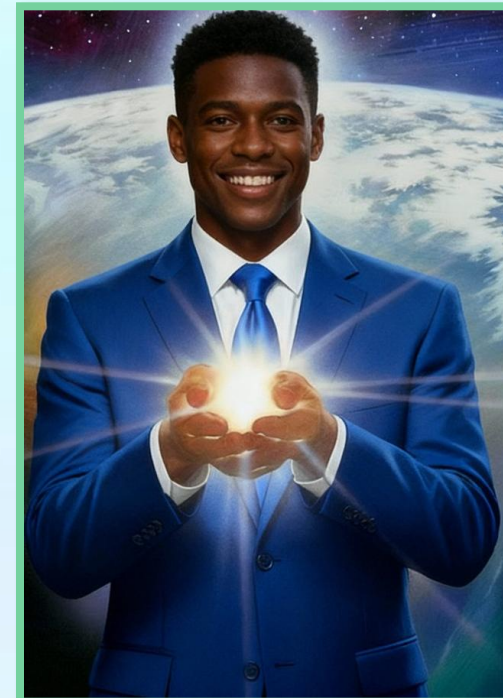

1

Co je tím myšleno? "V každém ze svých dětí posílá Ježíš dopis světu?"

V každém ze svých dítek posílá Ježíš dopis světu. Jsi-li následovník Kristův posílá v tobě Kristus dopis rodině, obci, ulici, v níž žiješ. Ježíš přebývající v tobě, chce mluvit k srdcím těch, kdo ho ještě neznají. Možná že nečtou Bibli, nebo neslyší hlas, který k nim promlouvá z jejích stránek, nevidí lásku Boží v jeho díle. Jsi-li pravým zástupcem Ježíšovým, pochopí možná právě skrze tebe něco z dobrotivosti Boží a začnou Boha milovat a sloužit mu. Křesťané jsou ustanoveni za světlonoše na cestě do nebe. Mají zrcadlit světu světlo, jež dostávají od Krista. Jejich život a jejich povaha by měly být takové, aby skrze ně druzí nabyli představu o Kristu a o jeho službě

2

Čím bychom mohli potěšit Satana?

Satan jásá, když se mu daří svést dítky Boží k nevěře a vehnat je do zoufalství. Má radost, když vidí, jak nedůvěřujeme Bohu, jak pochybujeme o jeho ochotě a moci zachránit nás. Dělá mu dobře, když nás svede k představě, že Bůh nám chce svými zásahy škodit

3

Jakou falešnou představu o náboženském životě se satan snaží předložit?

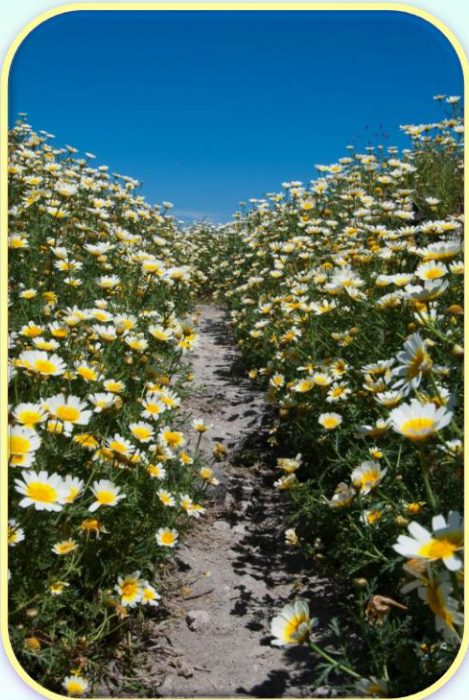
Satan se také snaží vylíčit Pána tak, jako by v něm nebylo soucitu, ani slitování. Překrucuje pravdu o něm. Vnukává nám falešné představy o Bohu; a my, místo abychom lpěli na pravdě o svém nebeském Otci, přemýšlíme příliš často o satanových výmyslech a zneuctíváme Boha tím, že mu nedůvěřujeme a reptáme proti němu. Satan se neustále snaží, aby náboženský život učinil pochmurným. Chce, aby se nám zdál namáhavý a těžký; a když křesťan projevuje tento názor na náboženství ve svém životě, podporuje svou nevěrou satanův klam.

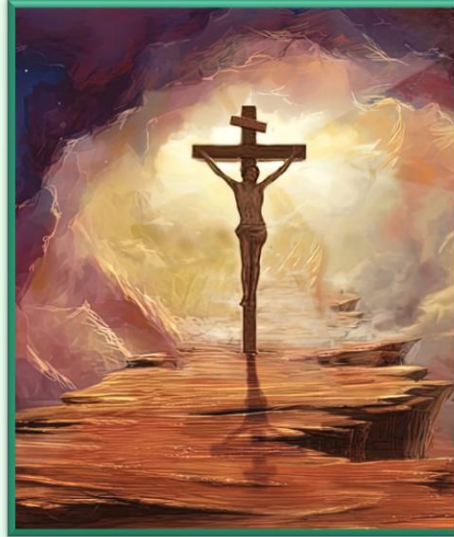
4

Zopakujte si lekce ze snu Ellen Whiteové o zahradě s trním a květinami.

Což jsi v životě neprožil nějaké příjemné chvíle? Neměl jsi v životě nějaký krásný okamžik, kdy se tvé srdce radostí rozbušilo v odpovědi na volání Ducha Božího? Přehlížíš-li jednotlivé úseky svého života, což nenacházíš nějaké příjemné vzpomínky? Což nejsou na tvé cestě na každém kroku zaslíbení Boží jako vonící květiny. Nechceš, aby jejich krása a půvab plnily tvé srdce radostí? Trní a hloží tě jenom raní a zarmoutí; trháš-li však; jen takové věci a dáváš-li je druhým, pak nejen pohrdáš dobrotivostí Boží, ale nebráníš tím i druhým, aby kráčeli cestou života?

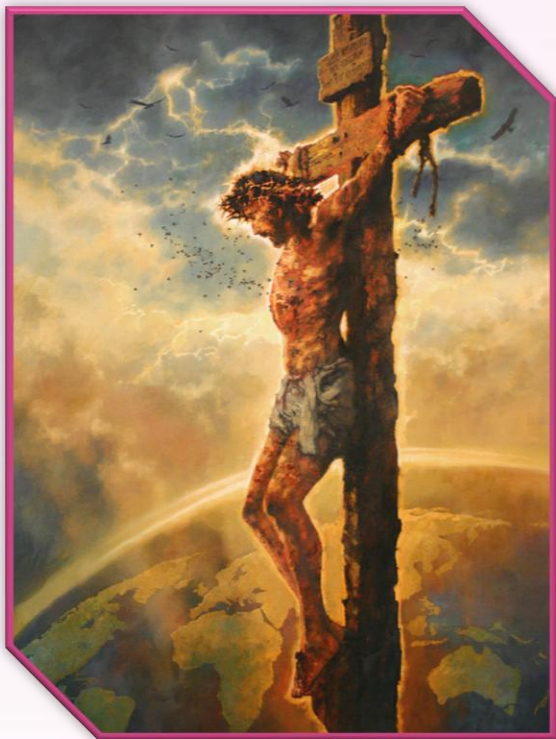
Porovnejte účinky přehodnocování minulých zkušeností, které byly šťastné, a těch, které byly zklamáním.

Nejednáme moudře, když se zabýváme jen truchlivými vzpomínkami na to, co jsme prožili, když vzpomínáme jen na nespravedlnosti a zklamání, jež nás potkala, stále o nich mluvíme, lkáme nad nimi, až nás přemůže malomyslnost. Malomyslný je plný chmur, zapuzuje světlo Boží ze svého srdce a vrhá stín na cestu druhých. Děkuje Bohu za jasné obrazy, které nám poskytuje. Sesbírejme požehnaná ujištění o jeho lásce, abychom je měli stále na očích: Syn Boží, který opouští trůn svého Otce, odívá své Božství lidskou podobou, aby mohl zachránit člověka z moci satanovy; vítězství, které Kristus vybojoval pro nás a které otevřelo člověku nebe a odhalilo lidskému zraku pohled na království, v němž Bůh zjevuje svou slávu; padlé lidstvo, vyzdvižené z propasti zkázy, do níž je srazil hřích, přivedené zpět do společenství s věčným Bohem, vyšlé z Božské zkoušky vírou v našeho Vykupitele, oděné spravedlností Kristovou, povýšené k jeho trůnu to jsou obrazy, o nichž máme podle vůle Boží přemýšlet.

Zamysleme se nad tím, co je přirovnáváno mezi stěžujícím si dítětem a našimi stížnostmi na našeho nebeského Otce.

Pochybujeme-li o lásce Boží a nevěříme-li v zaslíbení Boží, zneuctíváme tím Boha a zarmucujeme jeho svatého Ducha. Jak by se cítila matka, kdyby si její děti stále na ni stěžovaly, jako by to s nimi nemyslela dobře, ačkoli celý svůj život usilovala o to, aby se jim vedlo dobře a aby měly pohodlí? Představte si, že by pochybovaly o její lásce, to by jí zlomilo srdce. Jak by se cítil kterýkoli z rodičů, kdyby s ním jeho děti takto jednaly?

A co si může náš nebeský Otec myslet o nás, když nevěříme v jeho lásku, jež ho vedla k tomu, že dal svého jednorozenného Syna, abychom my mohli žít? Apoštol píše: „On neušetřil svého vlastního Syna, ale za nás za všechny jej vydal, jak by nám spolu s ním nedaroval všechno?“ Římanům 8,32. A přesto tak mnozí říkají, i když ne slovy, ale svými činy: „Pán tím nemyslí mne. Snad miluje druhé, ale mne nemiluje.“

7

Jakou dvojitou škodu napáchá mluvení o pochybnostech?

Všechny tyto myšlenky škodí tvému duchovnímu životu, neboť každé slovo pochybnosti, jež vyslovíš, přivolává satanovo pokušení, posiluje v tobě pochybovačnost a zarmucuje anděly, kteří ti pomáhají. Pokouší-li tě satan, nevypouštěj ze svých úst ani slovo pochyb nebo malověrnosti. Dopřeješ-li sluchu jeho našeptávání, naplní se tvá mysl nedůvěrou a myšlenkami na vzpouru.

8

Jak můžeme nevědomě ovlivňovat ostatní k dobrému nebo špatnému?

Všechny tyto myšlenky škodí tvému duchovnímu životu, neboť každé slovo pochybnosti, jež vyslovíš, přivolává satanovo pokušení, posiluje v tobě pochybovačnost a zarmucuje anděly, kteří ti pomáhají. Pokouší-li tě satan, nevypouštěj ze svých úst ani slovo pochyb nebo malověrnosti. Dopřeješ-li sluchu jeho našeptávání, naplní se tvá mysl nedůvěrou a myšlenkami na vzpouru. Vyslovuješ-li své pocity, zapůsobí každá vyslovená pochybnost zpětně na tebe, a kromě toho zapustí jako semínko kořeny v srdci druhých lidí a přinese tam své plody; vliv tvých slov už možná nepůjde napravit. Sám se třeba vyprostíš z pokušení a osidel satanových, ti však, kdo byli zasaženi tvým vlivem, nebudou se už moci zbavit nevíry, kterou si jim vnukl. Jak je tedy důležité, abychom mluvili jen o těch věcech; jež poskytují duchovní sílu a život! Andělé pozorně naslouchají, jakou zprávu přinášíš světu o svém nebeském Mistru. Mluv tedy o tom, jenž žije, aby tě zastupoval před Otcem. Podáš-li ruku příteli k pozdravu, měj na rtech a v srdci chválu Hospodinu. To přivede také jeho myšlenky k Ježíši.

9

Popište Kristův život a charakter.

Mnozí lidé mají mylnou představu o životě Kristově a o jeho povaze. Myslí si, že se mu nedostávalo tepla a jasu, že byl vážný, přísný, že neznal radost.

Často se říká, že Ježíš plakal, ale že není známo, že by se kdy smál. Náš Spasitel byl vskutku mužem bolesti, jemuž nebyl cizí zármutek a žal, protože své srdce otevřel všem lidským bídám. Ačkoli však žil životem plným sebezapření, námahy a starostí, nebyl jeho duch zkroušen. Jeho tvář nenesla známek žalu a nespokojenosti, nýbrž byla vždy pokojná a jasná. Jeho srdce bylo zdrojem života; a kamkoli zavítal, tam přinesl klid a mír, radost a štěstí.

Náš Spasitel byl vždy hluboce vážný a opravdový, nikdy však nebyl zachmuřený nebo mrzutý. Život těch, kdo si ho vyvolili za svůj obraz a napodobují ho, bude vyplněn vážnými úmysly; takoví budou mít hluboký pocit osobní odpovědnosti. Zmizí lehkovážnost, přestane nevázané veselí a nevybíravé žertování; náboženství Ježíšovo přináší pokoj jako klidný vodní proud. Neuhašuje světlo radosti, nepotlačuje veselost, nezachmuřuje rozzářenou, usměvavou tvář. Kristus nepřišel na svět, aby si dal sloužit, nýbrž aby sloužil; a máme-li jeho lásku v srdci, budeme následovat jeho příkladu.

10

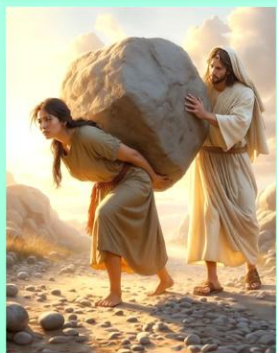
Co si nesl Kristus s sebou, ať šel kamkoli?

Kamkoli zavítal, tam přinesl klid a mír, radost a štěstí.

11

Shrňte, jak bychom měli Krista napodobovat.

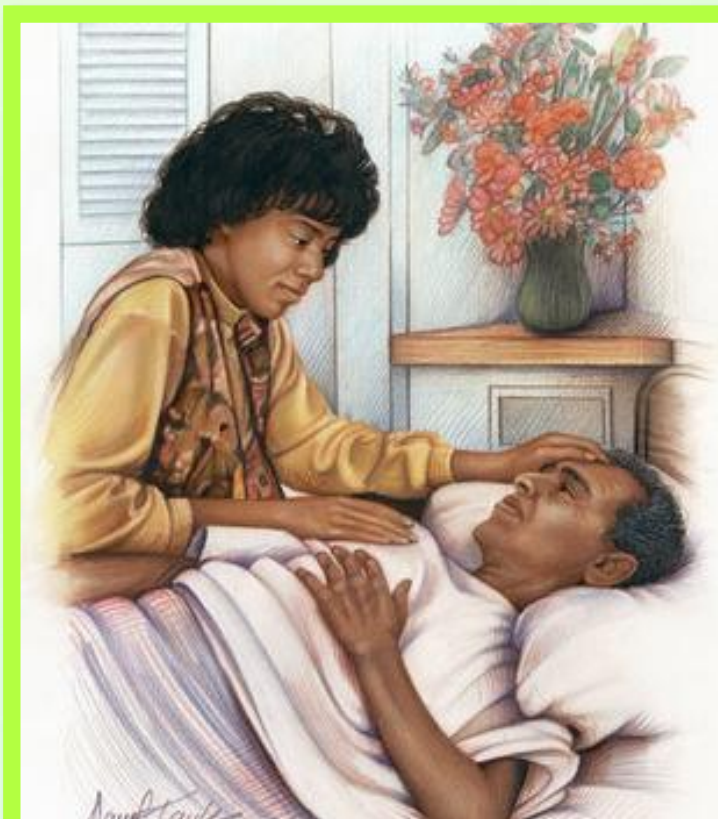
Náš Spasitel byl vždy hluboce vážný a opravdový, nikdy však nebyl zachmuřený nebo mrzutý. Život těch, kdo si ho vyvolili za svůj obraz a napodobují ho, bude vyplněn vážnými úmysly; takoví budou mít hluboký pocit osobní odpovědnosti.

Zmizí lehkovážnost, přestane nevázané veselí a nevybíravé žertování; náboženství Ježíšovo přináší pokoj jako klidný vodní proud. Neuhašuje světlo radosti, nepotlačuje veselost, nezachmuřuje rozzářenou, usměvavou tvář. Kristus nepřišel na svět, aby si dal sloužit, nýbrž aby sloužil; a máme-li jeho lásku v srdci, budeme následovat jeho příkladu.

12

Co nám znemožní milovat druhé? Jak se můžeme naučit milovat druhé?

Obíráme-li se v mysli stále jen nelaskavými a nespravedlivými skutky druhých, shledáváme, že je nemožné, abychom je milovali tak, jak Kristus miluje nás; zabývají-li se však naše myšlenky podivuhodnou láskou a milosrdenstvím, které k nám cítí Kristus, bude se z nás šířit týž duch na druhé. Měli bychom se navzájem milovat a ctít, bez ohledu na chyby a nedostatky, jež nemůžeme přehlédnout. Měli bychom se zdokonalovat v pokoře, měli bychom se učit nespoléhat na sebe a mít trpělivost a shovívavost k chybám druhých. To z nás vypudí všechno úzkoprsé sobectví; staneme se ušlechtilými a laskavými.

13**Co jsou podle vás „zbytečné starosti“?**

Někteří lidé žijí ve stálém strachu a připravují si zbytečné starosti. Každý den se setkávají s důkazy lásky Boží, každý den přijímají hojnost darů jeho prozřetelnosti, avšak oni tato požehnání nevidí. Zabývají se v myšlenkách ustavičně něčím nepříjemným, čeho se obávají, že by mohlo přijít; nebo možná mají nějakou svízel, třeba malou, jež jim zaslepuje oči, takže nevidí četné věci, za něž by měli být vděční. Těžkosti, s nimiž se potkávají, by je měly přivádět k Bohu, jedinému zdroji pomoci; místo toho je od Boha odvádějí, protože v nich vyvolávají nepokoj.

14

Dokončete tuto větu: “Neměli bychom připustit, aby zmatky a starosti_____”.

Neměli bychom připustit, aby zmatky a starosti každodenního života znepokojovaly naši mysl a zachmuřovaly naše čelo. Připustíme-li to totiž, najdeme vždy něco, co nás souží a znepokojuje. Neměli bychom dopustit, aby nás sužovala nějaká úzkost, neboť úzkostlivost nás jen deptá a vyčerpává, aniž nám pomáhá snášet zkoušky.

Máš možná potíže v zaměstnání, budoucnost se ti možná jeví chmurná, hrozí ti možná ztráty - neklesej však na mysli; slož své břímě na Boha a zachovej klid a pokojnou mysl. Modli se o moudrost, abys mohl správně řídit své záležitosti a zabránit ztrátám a pohromám..

Přičiň se ze všech sil, abys dosáhl příznivých výsledků.

Ježíš slibuje svou pomoc, nikoli však bez našeho přičinění. Když jsi učinil všechno, co jsi mohl učinit, pak spoléhej na svého nebeského Pomocníka a přijmi radostně výsledek.

Ve svém kázání na hoře učil Kristus své učedníky, že je nutné důvěřovat Bohu. Tato vzácná poučení jsou určena k povzbuzení dítek Božích ve všech dobách a dodnes je v nich plno naučení a útěchy. Spasitel poukázal svým následovníkům na ptáky pod nebem, kteří švitoří své chvalozpěvy nezatěžováni starostmi, protože „nesejí a nežnou“. A přesto se stará nebeský Otec o jejich potřeby. Spasitel se nás ptá: „Což vy nejste o mnoho cennější?“ Matouš 6,26. Ten, jenž se tak stará o lidi a zvířata, otvírá svou ruku a sytí všechny tvory. Nenechá bez povšimnutí ani ptáky pod nebem, nedává jim sice potravu až do zobáku, ale stará se o jejich potřeby. Ptáci si musejí sami nasbírat semínka, která pro ně připravil. Musejí si sami připravit vše potřebné ke stavbě hnízd. Musejí krmit svá mláďátka. Jdou za svou prací se zpěvem, neboť „váš nebeský Otec je živí“. A „což nejste o mnoho cennější?“ Nejste vy, kteří ctíte Boha a jste vybaveni rozumem a schopností žít duchovně, mnohem cennější než ptáci v ovzduší? Zdali se ten, jenž nás stvořil, jenž udržuje náš život, ten, jenž nás vytvořil k své mu božskému obrazu, nepostará o naše potřeby, budeme-li v něho věřit?

Kristus upozornil své učedníky na luční květiny, jež rostou v bohaté rozmanitosti a honosí se prostou krásou, kterou jim dal nebeský Otec jako výraz lásky k člověku. Pravit: „Podívejte se na polní lilie, jak rostou.“ Krása a prostota těchto polních květin zdaleka překonává nádheru Šalomounovu. Nejskvělejší šat vyrobený nejjobratnějšími umělci nesnese srovnání s přirozeným půvabem a zářící krásou květin, jež stvořil Bůh. Ježíš se ptá: „Jestliže tedy Bůh tak obléká polní travu, která dnes je a zítra bude hozena do pece, neobleče tím spíše vás, malověrní?“ Matouš 6,28.30. Jestliže Bůh, největší umělec, dává prostým květinám, jež za den uvadnou, tak tajemné a pestré barvy, oč větší péči projeví o ty, kdo jsou stvořeni k jeho obrazu? Toto poučení Kristovo je výtkou ustaraným myšlenkám, obavám a pochybnostem nevěřícího srdce.

18

Jaké jsou vlastnosti štěstí vyhledávané ze sobeckých pohnutek?

Štěstí, vyhledávané ze sobeckých pohnutek, štěstí, jež nevyplývá z plnění povinností, je nezdravé, vrtkavé a pomíjivé; rychle mizí a zanechává v nás pocit samoty a smutku.

19

Jak se staví Boží služba do protikladu?

Radost a uspokojení je však v Boží službě; křesťan přece nemusí bloudit po nejistých cestách; nemusí zbytečně litovat a vystavovat se zklamání. Nemáme-li radost z tohoto života, můžeme se ještě stále radovat z vyhlídky na život budoucí.

20

Jaké jsou "monumentální sloupy", které si máme připomínat?

Pohlédněme na monumentální sloupy, které jsou připomínkou toho, co Pán učinil, aby nás potěšil a zachránil z ruky ničitele. Uchovejme si v živé paměti všechna něžná milosrdenství, která nám Bůh projevil,

- ☞ slzy, které setřel u očí,
- ☞ bolesti, které utišil,
- ☞ úzkosti, které zahnal,
- ☞ obavy, které rozptýlil,
- ☞ potřeby, které uspokojil,
- ☞ požehnání, která udělil,

Tím vším nás posiloval pro vše, co je před námi po zbytek naší pouti.

21

Jaké máme ujištění ohledně soudních procesů?

Musíme sice počítat s tím, že v nastávajícím zápase nás čekají nové těžkosti, můžeme se však podívat na to, co přijde a říci: „Až potud pomáhal nám Hospodin.“ „Tvá síla ať je stálá jako tvé dny“

5. Mojžíšova 33,25. Zkoušky, které nám nastanou, nebudou větší než síla, kterou dostaneme, abychom je nesli. Pracujme tedy tam, kde k tomu najdeme příležitost, a věřme, že ať přijde cokoli, dostane se nám síly úměrné zkoušce.

- ❑ **Až**anedlouho se rozevřou brány nebes, aby dívky Boží vešly a z úst Krále slávy uslyší požehnání, jež bude znít jejich uším jako nejlíbeznější hudba: „Pojďte, požehnání mého Otce, ujměte se království, které je vám připraveno od založení světa“ Matouš 25:34.
- ❑ Pak budou vykoupení uvítáni v domově, který pro ně připravuje Ježíš.
- ❑ Jejich společníky tam nebudou pozemští hříšníci, lháři, modloslužebníci, nečistí a nevěřící, nýbrž se budou družit s těmi, kdo přemohli satana a Boží milostí dospěli k dokonalosti charakteru.
- ❑ Každý sklon k hříchu, každá nedokonalost, kterou měli na zemi, je smyta krví Kristovou a dostane se jim vznešenosti jeho slávy, která zdaleka překoná skvělost slunce. Bude z nich vyzařovat mravní krása, dokonalost povahy Kristovy, překonávající ještě tuto vnější nádheru.
- ❑ Bude z nich vyzařovat mravní krása, dokonalost povahy Kristovy, překonávající ještě tuto vnější nádheru. Bezhrášní stanou před velkým bílým trůnem a budou sdílet důstojnost a výsady andělů.

Z hlediska tohoto slavného dědictví, které může být jeho, „zač získá člověk svůj život“? Matouš 16,26. Ať je sebechudší, má v sobě bohatství a důstojnost, jež mu svět nemůže dát. Člověk vykoupený a očištěný od hříchu, se všemi svými ušlechtilými schopnostmi věnovanými službě Boží, má nepřekonatelnou cenu. Nad jedním vykoupeným člověkem je radost v nebi v přítomnosti Boha a svatých andělů, radost, jež se projeví v písních svatého vítězství